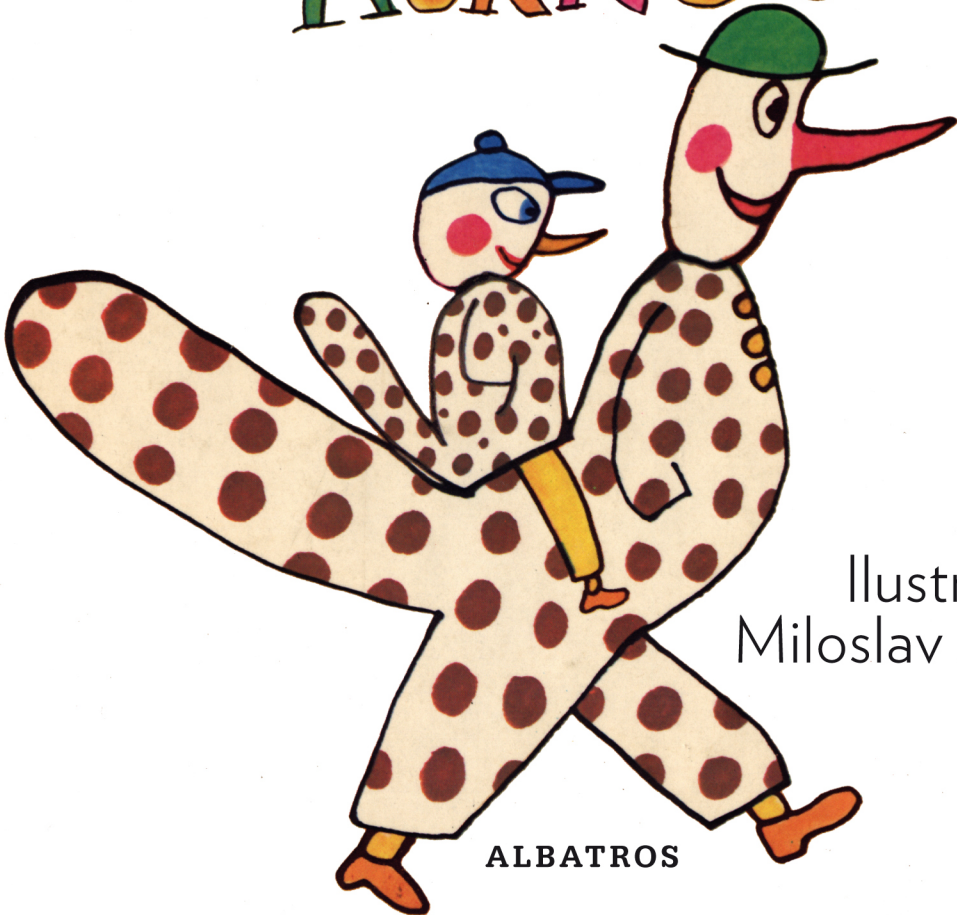

Jiří Kahoun

PÍSKAGÍ KORNOUTEK

Ilustroval
Miloslav Jágr

ALBATROS

Jiří Kahoun

PÍŠKAGÍ
KORNOUTEK

Ilustroval Miloslav Jágr

© Jiří Kahoun, 1984

Illustrations © Miloslav Jágř – heir, 1984

ISBN 978 -80-00-03282-5

UČENÍ JE OŘÍŠEK

Šlapací pejsek

Na písku seděl kluk. Dělal rychlíkový tunel. Nabíral lopatkou písek a najednou někdo povídá:

„Ahoj!“

„Ahoj,“ řekl kluk a pořád nabírá písek.

„Tak se na mě podívej,“ povídá někdo. Kluk se otočil:

„No to je toho. Pejsek.“

„Jenže já jsem šlapací,“ povídá pejsek.

„Jak to? Vždyť jsi obyčejný pejsek.“

„To já jen tak vypadám. A zatím jsem šlapací. Já si totiž šlapu na jazyk.“

„Tak ukaž,“ řekl kluk, „vyplázni jazyk.“ Pejsek vyplázl jazyk a měl ho k bradě.

„Na ten si nemůžeš šlápnout,“ povídá kluk.

„Jenže já neumím štěkat.“

„Tak ukaž,“ řekl kluk.

„Hau, hau, hau!“ spustil pejsek.

„Jéjej,“ rozesmál se kluk, „co to je? Ty jsi spíš kočka než pejsek.“

„No vidíš, že si šlapu na jazyk,“ povídá pejsek.

„A víš, že já jsem Filip?“ řekl kluk. „Zkus to říct.“

„No Filip, to je toho,“ povídá pejsek.

„A teď řekni ha, ha a nakonec dej f.“
„Haf, haf, haf!“ spustil pejsek.
„No vidíš,“ řekl kluk, „a je to.“
„No jo, už umím štěkat,“ vyskočil pejsek a udělal kotrmelec.
„Už nejsem šlapací.“ A někam běžel a hafal si na cestu.

Kocourek a písmenka

„Mami, jdu se proběhnout,“ povídá kocourek a šel.
„Nechod daleko,“ řekla maminka.
„Neboj,“ mňoukl kocourek.
„A dej pozor na psy,“ volala za ním maminka.
„Neboj,“ mávl pacičkou kocourek a šel. Utíká a skáče a kličkuje. Doběhl až k dřevěným vrátkům. Byla na nich tabulka s nápisem. Kocourek se posadil a oddychoval. Díval se na tabulku a říkal si: Copak je na ní asi napsáno? Pak podlehl vrátka na dvůr. Před boudou spal veliký pes.
„Nespi,“ žďuchl do něho kocourek.
„Vždyť já nespím. Já jen tak,“ zabručel pes.
„Umíš písmenka?“ zeptal se kocourek.
„Jo,“ zvedl hlavu pes.

„Tak mě nějaká nauč.“

„Jo. A jaká?“

„Třeba abych přečetl tabulku na vrátkách.“

„Tak jo,“ bručel pes. Chvilku přemýšlel a povídá: „Řekni, co jsem já?“

„Pes,“ povídá kocourek.

„Dobře. A jakým začínám písmenkem?“

„Písmenkem p.“

„Správně. A co je nad námi?“ ptal se pes.

„Obloha. Písmenko o.“

„Výborně,“ usmíval se pes. „A co visí na dveřích?“

„Zámek. Písmenko z.“

„Dobře, velice dobře,“ bručel spokojeně pes. A naučil kocourka všechna písmenka.

Potom šel kocourek před vrátka a četl:

„PO-ZOR ZLÝ PES. Júúú!“ lekl se kocourek. Znovu vlezl na dvůr a ptal se psa: „Kdepak je ten zlý pes?“

„To jsem přeci já,“ usmíval se veliký pes.

„Júúú!“ naježil se kocourek a utíkal domů.

Ráček nešika

Rak dělal šmiky šmik. Stříhal klepítky barevné plátno. Na košilky a na kalhotky. Nešika ráček taky zkoušel šmiky šmik. Jenže mu to nešlo.

„Asi mám tupé nůžky,“ škrabal se devátou nohou za uchem.

„Ale nemáš,“ řekl táta. „Neumíš stříhat, protože jsi nešika.“

„No, pořád jen nešika nešika!“ rozkřičel se ráček. „A nic mě nenaučíš.“

„Tak se dobře dívej,“ řekl táta. „Nejdřív se musíš naučit rovné stříhy.“ Ustříhl lupínek a šmiky šmik, zbyly z něj jen úzké proužky.

„A teď zkus stříhat ty,“ řekl táta. Ráček utrhł lupínek, otevřel klepítka až do konce a klap! Nic neustříhl.

„Jsi nešika,“ řekl táta a pokračoval v práci.

„Pořád jen nešika nešika,“ brumlal ráček a šel se dívat na ryby. Líbilo se mu, jaké jsou barevné a všelijaké. Pak si natrhal barevné lupínky a znovu zkoušel stříhat. Udělal šmiky šmik a šlo to. Vystříhl hezkou malilinkou rybičku. Měl radost, jak mu to jde, a šmiky šmik. Vystříhl malinkou rybičku. Malinká rybička otevřela pusku a spolkla tu malilinkou. Ráček vystříhl malou a ta polkla malinkou. Pak větší a větší spolkla malou. A vystříhl velkou a ta spolkla větší. A velikánská spolkla větší a tu potom velikananánská.

Ráček couval k tátovi a povídá:

„Už mi to jde. Už umím stříhat.“

„Tak ukaž,“ řekl táta.

„Rozstříhni tuhle rybu,“ povídá ráček.

Rak udělal šmiky šmik. A z velikananánské ryby vypadlo šest rybiček. Jedna hezčí než druhá. Malilinká, malinká, malá, větší, velká a velikánská.

„To je krása,“ divil se táta. „Kdo tohle vystříhal, je umělec.“

„Přece já,“ zvedl hrdě hlavu ráček. Dal si v bok osm noh a dodal: „A sám.“

Jak klokánek udělal uf

„Uf! To jsem si oddechla,“ řekla maminka, když jí klokánek vyskočil z kapsy. „Už jsi, kluku, pěkně těžký. Už tě sotva unesu.“

Klokánek seděl na sluníčku a myslel si:

Taky bych chtěl udělat uf. A jak! Pak si nasypal plnou kapsičku písku a šel si hrát. S klokánkem sousedů.

„Ahoj, kamaráde!“

„Ahoj!“ odpověděl kamarád. A hned natáhl pacičky a za-

křičel: „Box!“ A začali do sebe žďuchat. Poskakovali jako boxeři a bušili si do kapsiček. Klokánek měl plnou a vyhrával.

„V boxu jsi lepší, ale pojď skákat,“ řekl kamarád. A skákali a klokánkovi s těžkou kapsičkou to nešlo.

„Tak vidíš,“ řekl kamarád, „a máš to.“

„Jenže skáču na plnou kapsu,“ povídá klokánek.

„Tak skákej na prázdnou.“

„To právě nemůžu,“ řekl klokánek a šel k mamince. Vysypal písek z kapsičky a udělal:

„Uf! To byla tíha. Už jsem to sotva unesl.“ A hop! Skočil mamince do kapsy.

Pískací kornoutek

Jednou přišel kosík ze školky a povídá:

„Tatí, u nás je kluk menší než já, a už umí pískat.“

„A kruciš,“ řekl táta kos, „to je nadělení.“

„No,“ povídá kluk, „a píská jen tak na zobáček a vůbec ne na píšťalku.“

„A umíš pískací kornoutek?“ zeptal se táta. A stočil zobák do kornoutku a zapískal:

„Do re mi fa sol la si do, do si la sol fa mi re do.“

Také kosík zkoušel všelijak křivit zobáček. Ale kornout ne a ne udělat.

„A foukej, foukej!“ pobízela ho táta. A kosík foukal, až se mu dělala v puse jablíčka. Ale pískání se neozývalo.

„Nejde mi to,“ povídá smutně kosík. „A vůbec nevím, jak vypadá kornout.“

„No takhle,“ řekl táta kos a udělal zobák do kornoutku.

„A stejně to nevím a nevím!“ dupal nožkou kosík.

„Polet' za mnou,“ řekl táta kos. A letěli a letěli, až přiletěli k cukrárně. Táta koupil kosíkovi červenou zmrzlinu v kornoutku.

„Jo, takhle vypadá kornout,“ povídá kosík a lízal zmrzlinu. Když ji vylízal, stočil zobáček do kornoutku a zapískal. Krásně. Jako ten kluk ve školce. A možná ještě líp.

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.